

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดบริการสาธารณะ (Public Service) ให้แก่ประชาชนโดยเฉพาะบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่มีความเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับประชาชนในเขตบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งบริการสาธารณะด้านการศึกษาเป็นภารกิจสำคัญประการหนึ่งที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดดำเนินการ (สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจ, 2548 : 3) ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 บัญญัติไว้ว่ารัฐจะต้องให้ความสำคัญแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลายมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและบัญชี และมีอำนาจในการปกครองตนเอง โดยเฉพาะ และยังบัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิที่จัดการศึกษาอบรม และฝึกอบรมอาชีพตามความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น และเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอบรมของรัฐ (ราชกิจจานุเบกษา, 2550)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (ราชกิจจานุเบกษา, 2542, 2545, 2553) มาตรา 41 ได้บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสม และความต้องการภายในท้องถิ่น ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 30 ได้กำหนดให้มีการถ่ายโอนภารกิจในการจัดบริการสาธารณะของรัฐให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบในการให้บริการสาธารณะของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง ให้ชัดเจน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทใดหรือแห่งใดที่มีความพร้อมในการรับถ่ายโอนอำนาจหน้าที่และภารกิจ ให้ดำเนินการถ่ายโอนภายใน 4 ปี สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทใดหรือแห่งใดที่ไม่สามารถที่จะรับโอนอำนาจหน้าที่และภารกิจภายใน 4 ปี ให้ดำเนินการถ่ายโอนภายใน 10 ปี (โกวิท พวงงาม, 2551 : 171)

ในระดับแผนการศึกษาแห่งชาติได้มีการปรับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545-2559 เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก ภูมิภาคและประเทศไทยเป็นแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) มีประเด็นที่แตกต่างออกไปและเพิ่มเติมจากแผนเดิม โดยมุ่งเน้นพัฒนาคนไทยให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทยและก้าวไกลสู่สากลโดยเฉพาะภูมิภาคอาเซียนและนานาชาติ พัฒนาคู่มือพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมให้สังคมเป็นสังคมคุณธรรม ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เน้นการพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการทุกภาคส่วน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสมาคมต่างๆที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการการศึกษาของไทย (ทองอินทร์ วงศ์โสธรธงทอง จันทรางศุ, 2552 : 6-7) การปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษที่สอง พ.ศ. 2552-2561 จะบรรลุวิสัยทัศน์ จุดเน้น ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาได้ต้องบูรณาการการจัดการศึกษาแบบการมีส่วนร่วมและอยู่ร่วมกันอย่างเป็นธรรมชาติ (ประเวศ วะสี, 2553 : 36) ต้องสร้างรากฐานของสังคมที่แข็งแกร่งมีบูรณาการและคุณภาพ โดยใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งระบบต่างๆต้องเชื่อมระหว่างยอดกับฐานเพื่อสนับสนุนความเข้มแข็งของชุมชนและพัฒนาอย่างบูรณาการ ปัจจุบัน โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีการแข่งขันกันมากขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย และวัฒนธรรม อันมีสาเหตุหลักมาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสาร โทรคมนาคม ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้คนในวงกว้าง แนวทางที่สำคัญในการสร้างความสมดุลในสังคมได้ คือการศึกษาที่มีคุณภาพเพราะว่าการศึกษาคือปัจจัยหลักในการพัฒนาประเทศ การผลิตคนให้มีคุณภาพจึงต้องจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะหน่วยงานซึ่งมีภารกิจหน้าที่รับผิดชอบด้านการศึกษา ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 289 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรมและการฝึกอาชีพตามความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่นนั้นและเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอบรมของรัฐ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับมาตรฐานและระบบการศึกษาของชาติซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 ให้เทศบาลเมืองพัทยาและองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง โดยจัดการศึกษาประกอบด้วยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 41 องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิในการจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น

นักวิชาการศึกษา คือตำแหน่งที่ได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนตำบล โดยให้มีบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบงานด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมงานบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่อยู่ในสังกัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นภารกิจที่สำคัญอีกภารกิจหนึ่งที่นักวิชาการศึกษาต้องดูแลรับผิดชอบ เพื่อให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานภายนอก พร้อมทั้งได้ตามมาตรฐานการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามนโยบายของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น การบริหารสถานศึกษามีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาหรือพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพราะการจัดการศึกษาของนักวิชาการศึกษาจะประสบผลสำเร็จได้นั้นต้องอาศัยความรู้ความสามารถความเข้าใจในหลักการบริหารหรือ การจัดการและที่สำคัญที่สุดต้องมีทักษะในการบริหารหรือการจัดการซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของแคทซ์ (Katz, 1995 : 33-42) ที่ได้กล่าวไว้ว่าทักษะการบริหารที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมีเพื่อให้การดำเนินการบริหารประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพจะต้องมี 3 ทักษะ คือ 1) ทักษะด้านความคิดรวบยอด (Conceptual Skills) ได้แก่ความสามารถในการกำหนดวิสัยทัศน์ นโยบายของสถานศึกษาเข้าใจนโยบายการจัดการศึกษาของชาติสามารถกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมายของหน่วยงานสามารถวางแผนในการปฏิบัติงานใช้เกณฑ์ที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน และจากผลงานวิจัยด้านคุณลักษณะจำนวนมากที่พบว่ามีทักษะหลายอย่างที่จำเป็นต่อการบริหารจัดการที่มีประสิทธิผล 2) ทักษะด้านมนุษย์ (Human Skills) ได้แก่ความสามารถในการประสานงานกับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาหน่วยงานความเป็นกันเองกับผู้ร่วมงานปฏิบัติกับผู้ร่วมงาน โดยเท่าเทียมกันตลอดจนต้องให้ความสำคัญกับผู้ร่วมงานและ 3) ทักษะด้านเทคนิควิธี (Technical Skills) ได้แก่การวางแผนงานและโครงการ การใช้กระบวนการกลุ่มการจัดการการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ การให้คำแนะนำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการวัดผลประเมินผลความรู้ในงานที่ปฏิบัติความเป็นผู้นำและการศึกษาค้นคว้ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นมีสาระสำคัญว่า “รัฐจะต้องให้ความสำคัญเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหาในพื้นที่ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการดูแลและจัดทำบริการ

สาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชน และมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหารจัดการ บริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง (ธีระ รุญเจริญ, 2554 : 51-60) หน่วยงานที่ทำหน้าที่สนับสนุน ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บริหารภารกิจตาม อำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ กรมส่งเสริมการปกครองส่วน ท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย อำนาจหน้าที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องจัดบริการ ประชาชน คือ การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตาม อรรถศาสตร์ ที่บูรณาการระบบการเรียนรู้ทั้ง 3 ระบบประกอบกัน จึงจะสามารถสร้างศักยภาพด้าน ความรู้ ความสามารถ การกระทำ และการคิดที่สมบูรณ์ในตัวบุคคลแต่ละคน การเรียนรู้ เกิดขึ้นทุกที่ ทุกเวลา ทั้งนอกสถานศึกษาและในสถานศึกษา จึงเป็นความจำเป็นที่ทุกคน ทุก ฝ่าย ทุกหน่วยงาน ทั้งในและนอกสถานศึกษาจำเป็นต้องรับผิดชอบร่วมกันในการจัด การศึกษา (All for Education) จึงจะทำให้เกิดผลต่อการเพิ่มศักยภาพในตัวคนที่สมบูรณ์ การส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (2552 : 20) ได้สรุปสภาพและปัญหาการจัด การศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ดังนี้

1. สถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีมาตรฐานด้าน ปัจจัยอยู่ในระดับดีถึงดีมาก ส่วนมาตรฐานด้านผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำ
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางหน่วยงานยังไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบจัด การศึกษาโดยเฉพาะ ทำให้มาตรฐานด้านการบริหารการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ
3. การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สอดคล้องกับ ความ ต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเพราะไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนและภาคต่างๆ เข้ามามีส่วน ร่วมในการจัดการศึกษา
4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งไม่ให้ความสำคัญ ต่อการพัฒนาความรู้ ด้านการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชน ทำให้เป็นแรงงานไร้ฝีมือ ค่าแรงงานต่ำ
5. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการ ปลุกฝังจิตสำนึก เอกลักษณ์ และค่านิยมความเป็นไทยให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชน ทำให้เกิดการเลียนแบบวัฒนธรรมและค่านิยมตะวันตก
6. องค์กรปกครองท้องถิ่นส่วนใหญ่ ยังไม่ทราบบทบาทหน้าที่ในการจัด การศึกษา ทำให้ท้องถิ่นขาดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายไม่สามารถเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ได้ จากสภาพปัญหาและความสำคัญข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจในการที่จะศึกษาสภาพ การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของนักวิชาการศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน

จังหวัดมหาสารคาม ในฐานะผู้รับผิดชอบโดยตรง และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของ นายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และนักวิชาการศึกษา ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร จึงเป็นที่มาของการวิจัยในครั้งนี้

คำถามการวิจัย

1. สภาพการปฏิบัติหน้าที่ของนักวิชาการศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับใด
2. สภาพการปฏิบัติหน้าที่ของนักวิชาการศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดมหาสารคามเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และนักวิชาการศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว มีความแตกต่างกันอย่างไร
3. ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติหน้าที่ของนักวิชาการศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดมหาสารคามที่เหมาะสม ควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติหน้าที่ของนักวิชาการศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติหน้าที่ของนักวิชาการศึกษา ตามความคิดเห็นของนายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และนักวิชาการศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ของนักวิชาการศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการวิจัย

สภาพการปฏิบัติงานตามบาทบาทหน้าที่ของนักวิชาการศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของนายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และนักวิชาการศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ รวม 438 คน ประกอบด้วย

1.1.1 นายกองค้กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ., เทศบาล, อบต.) ในเขตจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 143 คน

1.1.2 ปลัดค้กรปกครองส่วนท้องถิ่น(อบจ., เทศบาล, อบต.) ในเขตจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 143 คน

1.1.3 นักวิชาการศีกษา องค้กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ., เทศบาล อบต.) ในเขตจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 152 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 205 คน ประกอบด้วย

1.2.1 นายกองค้กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 67 คน

1.2.2 ปลัดค้กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 67 คน

1.2.3 นักวิชาการศีกษา องค้กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 71 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพจำแนกเป็น

2.1.1 นายกองค้กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1.2 ปลัดค้กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1.3 นักวิชาการศีกษา องค้กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพการปฏิบัติหน้าที่ของนักวิชาการศีกษา (งานกองการศีกษา) สังกัดค้กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

2.2.1 ด้านบริหารการศีกษา

2.2.2 ด้านส่งเสริมการศีกษาศาสนา วัฒนธรรม

2.2.3 ด้านนิเทศการศีกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทบาทหน้าที่ หมายถึง หน้าที่หรือการกระทำใด ๆ ตามสิทธิและหน้าที่พึงมีของบุคคลที่ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับ ข้อตกลงของสังคมซึ่งบทบาทที่ใช้ในการศีกษานี้ เป็นการพิจารณาสภาพการปฏิบัติงาน ตามบทบาท

หน้าที่ของนักวิชาการศึกษารองครุฑส่วนท้องถิ่น จังหวัดมหาสารคาม แบ่งเป็น 3 ด้าน คือด้านบริหารการศึกษา ด้านส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ด้านนิเทศศึกษา

2. **องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(อปท.)** หมายถึง หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มีฐานะเป็นนิติบุคคล ในจังหวัดมหาสารคามมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาในเขตรับผิดชอบของตัวเอง ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา และอื่นๆ มีจำนวน ดังนี้ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 1 แห่ง เทศบาล จำนวน 18 แห่ง องค์กรบริหารส่วนตำบล จำนวน 124 แห่ง รวม 143 แห่ง

3. **นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** หมายถึง ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในจังหวัดมหาสารคาม

4. **ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งนักบริหารงานองค์กรส่วนท้องถิ่น เป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น โดยได้รับเงินเดือนในหมวดเงินเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดมหาสารคาม

5. **นักวิชาการศึกษา** หมายถึง บุคคลที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดมหาสารคามมีลักษณะงานและหน้าที่รับผิดชอบงาน สำนักการศึกษา กองการศึกษา ส่วนการศึกษา

6. **ด้านบริหารการศึกษา** หมายถึงการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน การบริหารวิชาการ ซึ่งครอบคลุมเกี่ยวกับการวิเคราะห์แผนงาน โครงการ งานงบประมาณ งานธุรการ งานการศึกษาปฐมวัย งานบริหารงานบุคคล รวมถึงงานส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีหน้าที่ควบคุมดูแลและรับผิดชอบการปฏิบัติงาน

7. **ด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม**หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการสนับสนุนส่งเสริมให้เด็กเยาวชนได้พัฒนาทักษะการใช้ชีวิต ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน รวมทั้ง งานส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นและงานอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น งานการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมเอกลักษณ์ของท้องถิ่น มีหน้าที่ควบคุมดูแลรับผิดชอบการปฏิบัติงานหน้าที่ของฝ่ายศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย ฝ่ายส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และฝ่ายกิจกรรมเด็กและเยาวชน งานกีฬานันทนาการ

8. **ด้านนิเทศการศึกษา** หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับ การให้บริการทางการศึกษา ทั่วไปด้วยการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำปัญหาทางวิชาการ งานสำรวจความต้องการและปัญหาทางการศึกษางานจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการศึกษา งานวิจัยทางการศึกษางาน

พัฒนาหลักสูตร งานค้นคว้าทดลองและเผยแพร่เทคนิควิทยาการแผนใหม่ทางการศึกษา งานประชุม อบรม สัมมนาประสานงาน และให้บริการทางด้านวิชาการ งานการวัดผล ประเมินผลทางการศึกษาและควบคุมมาตรฐานทางการศึกษา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

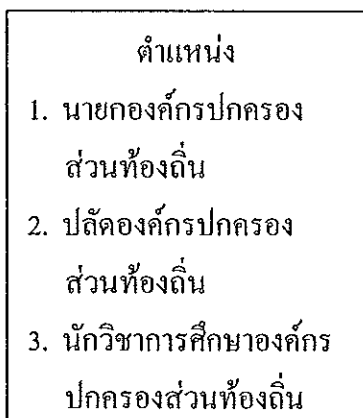
1. ได้ทราบสภาพปัจจุบันและปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของนักวิชาการศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดมหาสารคาม
2. ได้แนวทางมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาบทบาทหน้าที่ของนักวิชาการศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดอื่นๆ
3. คณะครูและบุคลากรทางการศึกษาที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดมหาสารคาม เมื่อได้รับการบริหารจัดการจากนักวิชาการศึกษาอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพแล้ว สามารถจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนและปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

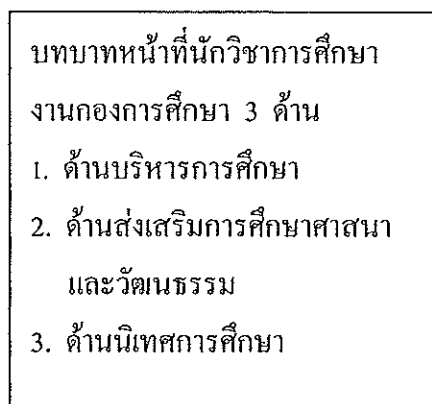
ใช้กรอบความคิดของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปฏิบัติหน้าที่ของ นักวิชาการศึกษา(งานกองการศึกษา) 3 ด้าน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2550 : 80)

1. ด้านบริหารการศึกษา
2. ด้านส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม
3. ด้านนิเทศการศึกษา

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY